

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudkyň Mgr. et Mgr. Lenky Bahýľové, Ph.D., a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., v právní věci

žalobkyně: **SVCS Process Innovation s.r.o.**, IČO: 277 11 170
sídlem Optátova 708/37, Brno
zastoupená advokátem JUDr. Milanem Jelínkem
sídlem Sokolovská 49/5, Praha

proti

žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
sídlem Na Františku 32, Praha

o žalobě proti rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 15. 11. 2016, č. j. MPO 56397/16/61400/01000

takto:

- I. Rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 15. 11. 2016, č. j. MPO 56397/16/61400/01000 a rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 11. 10. 2016, č. j. MPO 54367/16/61200/815 se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně advokáta JUDr. Milana Jelínka.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení, jeho předcházející průběh a obsah žaloby

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 15. 11. 2016, č. j. MPO 56397/16/61400/01000 (dále též jen „napadené rozhodnutí“), kterým byly zamítnuty námitky žalobkyně a potvrzena správnost závěrů uvedených v opatření ze dne 11. 11. 2016, č. j. MPO 54367/16/61200/815 (dále též jen „opatření“) vydaném podle § 14e zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, v relevantním znění (dále též jen „zákon o rozpočtových pravidlech“).
2. Dne 15. 6. 2016 vydal žalovaný rozhodnutí o poskytnutí dotace č. j. MPO 30225/16/61400 podle § 14 zákona o rozpočtových pravidlech v rámci Operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost (dále též jen „rozhodnutí o poskytnutí dotace“). Podle rozhodnutí o poskytnutí dotace byl uznán projekt žalobkyně za přijatelný a způsobilý k poskytnutí dotace, a to ve výši maximálně 50 % způsobilých výdajů projektu.
3. Dne 15. 8. 2016 žalobkyně požádala o vyplacení částky dotace, která byla následně opatřením zkrácena o 173 924,65 Kč, kdy namísto požadovaných 1 481 488,62 Kč navrhlo Ministerstvo průmyslu a obchodu proplatit žalobkyni pouze částku ve výši 1 394 526,30 Kč, a to z toho důvodu, že žalobkyně překročila maximální přípustnou částku za účast na 5. veletrhu (o 160 753,31 Kč) a na 6. veletrhu (o 13 171,34 Kč).
4. Proti tomuto opatření podala žalobkyně v zákonné lhůtě námitky, v nichž uvedla, že na veletrh Semicon Japonsko 2015 (5. veletrh) plánovala základní expozici o velikosti 9 m². Při objednávání plochy byly tyto rozměry již vyprodány, a proto souhlasila s výstavní plochou o velikosti 18 m². Z tohoto důvodu došlo k dvojnásobnému navýšení ceny. U veletrhu Semicon Korea (6. veletrh) došlo v průběhu projektu k mírnému navýšení ceny. Žalobkyně dále uvedla, že u projektového manažera si písemně ověřovala, zda je nutné provádět změnové řízení v případě překročení rozpočtu u jedné položky, pokud celkový rozpočet je v souladu s plánem. Žalobkyně byla informována, že se jedná o tolerovanou odchylku. Zároveň uvedla, že v podmínkách rozhodnutí o poskytnutí dotace není uvedeno krácení dotace z důvodu překročení rozpočtové položky při celkově dodržení rozpočtu. Uzavřela, že peníze v projektu byly vynaloženy účelně a dle podmínek, za kterých byla dotace poskytnuta.
5. V napadeném rozhodnutí se k podaným námitkám ministr průmyslu a obchodu vyjádřil tak, že žalobkyně jakožto příjemce dotace souhlasila s rozhodnutím o poskytnutí dotace včetně jednotlivých rozpočtových položek, a to i s vědomím, že v rámci realizace projektu dané částky překročila. Žalobkyně nepožádala prostřednictvím změnového řízení o úpravu rozpočtových položek před podáním žádosti o platbu, a proto nebylo možné proplatit platbu v požadované výši 1 481 488,62 Kč, nýbrž pouze ve výši 1 394 526,30 Kč.
6. Žalobkyně v žalobě namítla, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť navýšením rozpočtové položky u dvou veletrhů za současného nepřekročení limitu výdajů za jeden veletrh ve výši 1 000 000 Kč a nepřekročení celkové částky způsobilých výdajů v rozpočtu na veletrzích a výstavách v posuzovaném případě nedošlo k nedodržení podmínek poskytnutí dotace příjemcem dotace, a proto nebyly splněny zákonem a rozhodnutím o poskytnutí dotace stanovené podmínky pro krácení dotace ve smyslu § 14e zákona o rozpočtových pravidlech. Napadeným rozhodnutím bylo porušeno právo legitimního očekávání žalobkyně, neboť z podmínek pro poskytnutí dotace ani ze zákona nevyplývá, že by její postup byl s nimi v rozporu. I v případě, že by k nedodržení podmínek

poskytnutí dotace došlo, což žalobkyně odmítla, pak by se v souladu s principem proporcionality jednalo o porušení nezávažné.

7. Porušení svého práva na legitimní očekávání žalobkyně namítá zejména v návaznosti na e-mailovou komunikaci s Mgr. P. V., projektovým manažerem, a dohodnutými podmínkami pro poskytnutí dotace. V této části odkázala na nálezy Ústavního soudu ze dne 22. 6. 2019, sp. zn. IV. ÚS 610/06, ze kterého vyplývá, že „[o]chrana jednání učiněného v důvěře v právo pak předpokládá, že právnícká nebo fyzická osoba jedná v důvěře nejen v text relevantního právního předpisu, ale zejména též v důvěře v trvalý výklad takového předpisu orgány veřejné moci...“. S odkazem na ust. § 2 odst. 3 správního řádu a judikaturu Soudního dvora EU uvedla, že předpokladem práva dovolávat se porušení práva legitimního očekávání je poskytnutí konkrétních ujištění ze strany příslušného orgánu, která mohou vzbudit legitimní očekávání u toho, komu jsou určena, a dále skutečnost, že tato ujištění jsou v souladu s použitelnými právními předpisy (rozsudek Soudního dvora ze dne 25. 3. 2010, *Sviluppo Italia Basilicata* proti Komisi, C-414/08, Sb. body 102 a 107 a rozsudek ze dne 9. 11. 2000, *Komise vs. Hamptaux*, C-207/99 P, Recueil, bod 47).
8. Žalobkyně byla pracovníkem CzechInvestu ubezpečena, že při zvyšování a proporcionálním snižování jednotlivých položkových rozpočtů při nepřekročení celkových způsobilých výdajů nedojde k porušení podmínek poskytnutí dotace. I v případě, že by se jednalo o porušení podmínek poskytnutí dotace, napadené rozhodnutí by bylo nezákonné, neboť žalobkyně byla v dobré víře a zásah žalovaného do jejích oprávněných zájmů a práv nebyl v nezbytném rozsahu. Odkázala též na nálezy Ústavního soudu ze dne 16. 10. 2011 sp. zn. Pl. ÚS 5/2011, že „[z]asahování státu musí respektovat přiměřenou (spravedlivou) rovnováhu mezi požadavkem obecného zájmu společnosti a požadavkem na ochranu základních práv jednotlivce. To znamená, že musí existovat rozumný (opodstatněný) vztah proporcionality mezi použitými prostředky a sledovanými cíli.“
9. Porušení práva legitimního očekávání vyplývalo i z následné praxe správních orgánů. Dne 8.12.2016 žalobkyně obdržela z portálu IS KP14+, který je určen pro vyplňování a podávání elektronických žádostí o podporu ze strukturálních fondů Evropského společenství a Národních zdrojů, od projektového manažera zprávu, ve které je mimo jiné uvedeno, že „v systému v položce účast na veletrzích nerozepisujte po jednotlivých veletrzích, ponechte pouze souhrnnou částku za veletrhy“. Podle žalobkyně bylo nepochybné, že skutečně klíčovým kritériem pro posuzování, zda byly podmínky pro poskytnutí dotace dodrženy, bylo překročení celkové částky způsobilých výdajů v rozpočtu. I z této komunikace je zřejmé, že v posuzovaném případě došlo k excesu na straně rozhodujícího správního orgánu a k odklonění se od správní praxe.
10. Žalobkyně je toho názoru, že podmínky dotace dodržela. Neztotožnila se s názorem žalovaného, že by v důsledku navýšení výdajů dvou rozpočtových položek za současného proporcionálního snížení výdajů jiných rozpočtových položek, to vše při nepřekročení celkové částky způsobilých výdajů v rozpočtu na účast na veletrzích a výstavách, došlo k porušení podmínek poskytnutí dotace tak, jak vyplývají ze zákona a rozhodnutí o poskytnutí dotace. Takový výklad podmínek poskytnutí dotace z rozhodnutí o poskytnutí dotace ani ze zákona nevyplývá, napadené rozhodnutí je tak stiženo prvky libovůle. Jestliže měl žalovaný zájem postihovat výše uvedený postup krácením dotace, bylo plně v jeho dispozici tuto skutečnost jednoznačně zakomponovat do podmínek

uvedených v rozhodnutí o poskytnutí dotace, k čemuž však nedošlo. Žalovaný dostatečným způsobem v napadeném rozhodnutí nevysvětlil, z jakých konkrétních zákonných důvodů či důvodů uvedených v rozhodnutí o poskytnutí dotace považuje postup žalobkyně za porušení podmínek poskytnutí dotace. V případě, kdy příjemce dotace splní všechny požadované podmínky a poskytovatel dotace mu dotaci nevyplatí, dopouští se poskytovatel dotace nezákonného zneužití správního uvážení a porušení principu ochrany legitimního očekávání (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 7. 2006, č.j. 6 A 25/2002 – 59, a ze dne 30. 6. 2014, č. j. 8 Ans 4/2013-44, a ze dne 20. 7. 2007, č. j. 8 Afs 59/2005).

11. Žalobkyně má za to, že v posuzovaném případě by porušení podmínek poskytnutí dotace za situace, kdy nebyly překročeny celkové způsobilé výdaje a naopak oproti maximálním možným způsobilým výdajům byly v konečném důsledku o 75 156,75 nižší, nedosáhlo takové intenzity/závažnosti, aby bylo krácení dotace dostatečně ospravedlněno. K tomu odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2014, č. j. 2 Afs 49/2013 - 34, z něhož citovala. I kdyby správní soud dospěl k závěru, že k nedodržení podmínek poskytnutí dotace došlo, žádným způsobem nebyl ohrožen/poškozen účel, za kterým byly veřejné prostředky žalobkyni poskytnuty, neboť ten byl v plné míře naplněn, a to i za použití finančních prostředků v celkově nižší částce, než bylo původně předpokládáno. Žalovaný tak nerespektoval skutečný stav věci a rozhodl formalisticky.
12. Žalobkyně nakonec namítla nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, a to pro nedostatek odůvodnění, neboť z jeho obsahu není zřejmé, na jakém skutkovém a právním základě bylo vydáno. Žalovaný v napadeném rozhodnutí pouze konstatoval, že žalobkyně souhlasila s rozhodnutím o poskytnutí dotace, a to včetně jednotlivých rozpočtových položek, přičemž žalovaného nepožádala prostřednictvím změnového řízení o úpravu rozpočtových položek před podáním žádosti o platbu. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné v důsledku absence právního posouzení věci. K tomuto žalobkyně analogicky v otázce splnění požadavků předepsaných ustanovením § 68 odst. 2 s. ř. odkázala na závěry uvedené v rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 29. 5. 2013, sp. zn. 30 Cdo 1238/2013, z něhož citovala. Žalovaný se dále dostatečným způsobem nevypořádal s námitkami žalobkyně, neboť napadené rozhodnutí se nikterak nezabývá skutečnostmi, které vyplývají z e-mailové komunikace s pracovníkem CzechInvestu přiložené námitkám.

II. Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný navrhl, aby byla žaloba zamítnuta. K důvodům krácení dotace uvedl, že pro žalobkyni byly závazné podmínky poskytnutí dotace, které jsou součástí rozhodnutí o poskytnutí dotace. Tyto podmínky poskytnutí dotace v Hlavě I čl. X jednoznačně stanoví nejen celkovou maximální výši způsobilých výdajů projektu, ale i maximální výši způsobilých výdajů za jednotlivé účasti na veletrzích, přičemž tohoto ustanovení si žalobkyně musela být vědoma.
14. Při administrativní kontrole předložené žádosti o platbu bylo zjištěno, že žalobkyně v rozporu s podmínkami poskytnutí dotace v případě dvou veletrhů nárokovala částky vyšší, než byla maximální částka přípustná dle Hlavy I čl. X podmínek poskytnutí dotace. Tyto částky byly proto pokráčeny tak, aby odpovídaly položkám rozpočtu v podmínkách poskytnutí dotace. Celkově byly tedy výdaje projektu kráceny o 173 924,65 Kč a dotace

byla krácena o 86 962,32 Kč. Žalovaný konstatoval, že žalobkyně porušila podmínky poskytnutí dotace, a proto byly splněny podmínky pro postup dle ust. § 14e zákona o rozpočtových pravidlech.

15. K námitce ohledně emailové komunikace s projektovým manažerem, kterým mělo být žalobkyni v březnu 2016 sděleno, že má povinnost dodržet pouze celkovou maximální výši způsobilých výdajů na jeden veletrh (1 000 000 Kč) a dále celkovou částku způsobilých výdajů rozpočtu projektu, žalovaný uvedl, že v době, kdy projektový manažer odpovídal na dotazy žalobkyně, nebylo k předmětnému projektu vydáno rozhodnutí o poskytnutí dotace. Projektový manažer proto neznal a ani nemohl znát konkrétní znění rozhodnutí o poskytnutí dotace a podmínek poskytnutí dotace a v souladu s nimi na dotazy žalobkyně odpovědět (odpovídal tak pouze na základě svých zkušeností z dřívějšíka). Dotaz zaslala žalobkyně emailem dne 18. 3. 2016 a rozhodnutí o poskytnutí dotace bylo vydáno až dne 15. 6. 2016. Žalobkyně svým podpisem rozhodnutí o poskytnutí dotace stvrdila, že se s tímto rozhodnutím o poskytnutí dotace a podmínkami poskytnutí dotace seznámila a zavázala se k jejich dodržení. V době podpisu tohoto rozhodnutí musela vědět, že rozpočet stanovený v Hlavě I čl. X podmínek poskytnutí dotace nebude schopna splnit, jak vyplývá z dotčené emailové komunikace. Měla se proto buď s konkrétními podklady (podmínkami poskytnutí dotace) obrátit znovu na projektového manažera, nebo, a to především, před podpisem rozhodnutí o poskytnutí dotace požádat o tzv. změnové řízení projektu, což však neučinila.
16. Ohledně legitimního očekávání a následné praxe správních orgánů žalovaný uvedl, že tento argument považuje za irelevantní, jelikož uvedená citace části depeše se týkala zcela jiného projektu, který byl podán do jiné výzvy. Z pohledu žalovaného nelze pokyny udílené v rámci administrace jednotlivých žádostí o podporu, které jsou navíc podány v odlišných výzvách, směřovat.
17. Položkový rozpočet uvedený v Hlavě I čl. X podmínek poskytnutí dotace je stanoven jako maximální možný. Žalobkyně jakožto příjemce dotace tak mohla nárokovat jako způsobilé výdaje projektu v rámci jednotlivých položek výdaje do této stanovené částky včetně (vlastní dotace pak činí maximálně 50 % způsobilých výdajů). Výdaje projektu mimo tyto částky byly tzv. výdaje nezpůsobilé, které nemohly být ze strany žalovaného proplaceny. V případě žalobkyně tak nedošlo ke krácení dotace v pravém slova smyslu (tedy že by se v rámci jednotlivých položek krátila přiznaná dotace), ale k označení části výdajů žalobkyně za nezpůsobilou k proplacení. Pokud by žalovaný takovéto výdaje proplatil, nepochybně by takový postup byl následně v rámci auditní činnosti shledán jako nesprávný a byla by konstatována nesrovnalost v rámci projektu týkající se pochybení při proplácení (ne)způsobilých výdajů ze strany žalovaného. Žalovaný by následně musel předmětnou část dotace po žalobkyni zpětně vymáhat jako porušení rozpočtové kázně, popř. zaplatit ze své rozpočtové kapitoly, protože by nebyla způsobilá k proplacení z rozpočtu Evropské unie.
18. Žalovaný taktéž nesouhlasil s argumenty žalobkyně, že by napadené rozhodnutí mělo být nezákonné či nepřezkoumatelné. V napadeném rozhodnutí jednoznačně popsal, k jakému krácení žádosti o platbu přistoupil, z jakého důvodu a proč není možné námitkám vyhovět. Žalovaný dále nesouhlasil s tím, že by jeho jednáním mělo být porušeno legitimní očekávání žalobkyně, neboť ta musela, nebo alespoň mohla vědět, že položkový rozpočet

je součástí podmínek poskytnutí dotace (a tím rozhodnutí o poskytnutí dotace) a jejich podpisem tyto podmínky poskytnutí dotace přijala.

III. Posouzení věci soudem

19. Podle § 14e odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech v relevantním znění (tj. ve znění účinném od 10. 6. 2016) *poskytovatel nemusí vyplatit dotaci nebo její část, domnívá-li se důvodně, že její příjemce v přímé souvislosti s ní porušil povinnosti stanovené právním předpisem nebo nedodržel účel dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta; je-li stanoven nižší odvod za porušení rozpočtové kázně podle § 14 odst. 6, výše nevyplacené části dotace musí být stanovena v rámci částek vypočítaných podle § 14 odst. 6. Přitom v rámci procentního rozmezí přihlédne poskytovatel k závažnosti porušení a jeho vlivu na dodržení účelu dotace. Nevyplatit dotaci nebo její část nelze při nedodržení povinnosti podle § 14 odst. 4 písm. k).*
20. Podle § 14e odst. 2 zákona o rozpočtových pravidlech *poskytovatel o opatření podle odstavce 1 bez zbytečného odkladu vhodným způsobem informuje příjemce. Příjemce může do 15 dnů ode dne, kdy tuto informaci obdržel, podat poskytovateli proti tomuto opatření námitky. O námitkách rozhoduje ten, kdo stojí v čele poskytovatele.*
21. Podle článku X., bodu 1 a 1.1 rozhodnutí o poskytnutí dotace činily celkové výdaje projektu, resp. celkové způsobilé výdaje projektu, částku ve výši 3 075 497 Kč.
22. Podle článku X., bodu 1.1.1.05 rozhodnutí o poskytnutí dotace činil základní rozpočet pro 5. veletrh částku ve výši 112 684 Kč.
23. Podle článku X., bodu 1.1.1.06 rozhodnutí o poskytnutí dotace činil základní rozpočet pro 6. veletrh částku ve výši 229 320 Kč.
24. Soud předesílá, že na postup podle § 14e zákona o rozpočtových pravidlech v aplikovaném znění (tj. ve znění účinném od 10. 6. 2016) se subsidiárně použije správní řád. Pro řízení a rozhodnutí o námitkách coby opravném prostředku proti rozhodnutí o krácení dotace podle § 14e odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech se tedy podpůrně použijí pravidla platná pro rozhodnutí odvolacího správního orgánu. Podle § 89 odst. 2 s. ř. *odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.*
25. Žalobkyně namítala, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, a to z důvodu nedostatečného odůvodnění a nevypořádání se s námitkami, jež podala proti opatření. K vadě nepřezkoumatelnosti správního rozhodnutí je soud povinen přihlížet bez dalšího, z moci úřední. Primárně tak bylo nutno posoudit, zda napadené rozhodnutí je touto vadou stíženo či nikoli.
26. Na rozhodnutí správního orgánu podle § 14e odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech je nutno klást obdobné požadavky jako na každé jiné správní rozhodnutí. Uplatní se zde tedy

i požadavek na řádné odůvodnění tohoto rozhodnutí (opatření). Podle § 68 odst. 3 s. ř. v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Správní orgán je tak povinen se při své činnosti zabývat všemi zákonnými hledisky pro vydání takového rozhodnutí a přesvědčivě uvést, ke kterému ze zákonných hledisek přihlédl a z jakých důvodů tak učinil s ohledem na konkrétní okolnosti posuzovaného případu.

27. Problematikou řádného odůvodnění rozhodnutí správního orgánu se opakovaně zabývala soudní judikatura, podle které je nezbytné, aby se správní orgán v souladu s ustanovením § 68 odst. 3 s. ř. vypořádal s námitkami účastníků řízení takovým způsobem, aby z odůvodnění jeho rozhodnutí bylo možno dovodit, z jakého důvodu považuje námitky účastníka řízení za liché, mylné anebo vyvrácené (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008 – 109), v opačném případě může své rozhodnutí zatížit nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů. Je tak povinností nadřízeného správního orgánu podané námitky řádně přezkoumat (§ 89 odst. 2 s. ř.), přičemž nevypořádání uplatněných námitek zpravidla způsobuje nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007 – 84).
28. Soud konstatuje, že závěry žalovaného uvedené v opatření nejsou dostatečně odůvodněny, přičemž k nápravě nedošlo ani napadeným rozhodnutím. V opatření bylo pouze konstatováno, že důvodem pro krácení způsobilých výdajů za 5. a 6. veletrh bylo překročení rozpočtu o 160 753,31 Kč, resp. o 13 171,34 Kč, přičemž následovalo poučení žalobkyně o možnosti podat proti tomuto opatření námitky. V opatření jednak absentuje uvedení zákonné úpravy, podle které bylo rozhodnutí vydáno (jakkoli to lze dovodit z poučení), a jednak v něm není uvedeno, jaké zákonné ustanovení, resp. jaké ustanovení rozhodnutí o poskytnutí dotace či dotačních podmínek žalobkyně porušila, což není zcela zřejmé ani z tabulky v opatření obsažené. Výše uvedená skutečnost nebyla napravena ani napadeným rozhodnutím, kde se taktéž pouze velmi stručně uvádí, že žalobkyně v rámci realizace projektu překročila dané dílčí částky, aniž by žalovaný specifikoval, v jaké části rozhodnutí o poskytnutí dotace byly tyto dle něj maximální dílčí částky určeny, resp. na základě čeho dospěl k závěru, že takový postup žalobkyně je důvodem ke krácení dotace.
29. Žalovaný se dále nevypořádal se všemi námitkami žalobkyně, pokud se nezabýval tím, z jakého důvodu správní orgán postupoval jinak (v rozporu) s předchozím e-mailovým ujištěním projektového manažera, na základě něhož mohla nabýt žalobkyně dojmu, že překročení rozpočtu u jedné položky, pokud celkový rozpočet je v souladu s rozhodnutím o poskytnutí dotace, není důvodem pro provádění změnového řízení. Stejně tak se žalovaný nevyjádřil k námitce, že v rozhodnutí o poskytnutí dotace není uvedeno krácení dotace z důvodu překročení rozpočtové položky při celkovém dodržení rozpočtu, ačkoliv právě porušení této povinnosti bylo žalobkyni vytýkáno a na základě tohoto důvodu došlo k neproplacení části dotace.
30. K tomu, aby soud mohl přezkoumat rozhodnutí ve vztahu k ostatním uplatněným důvodům, musí toto rozhodnutí obsahovat náležité odůvodnění, z něhož musí být patrné, z jakých skutečností správní orgán vycházel, jak je hodnotil a k jakým závěrům dospěl. V

daném případě napadené rozhodnutí neobsahuje odůvodnění, z něhož by bylo možné posoudit, na základě jakých úvah správní orgán dospěl k rozhodnutí o neproplacení části dotace, resp. o krácení žádosti o platbu. Rozhodnutím, které by v uvedeném ohledu naplňovalo základní požadavky na svoji přezkoumatelnost, přitom není ani rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, tj. opatření.

31. Žalovaný sice odůvodnil krácení platby navržené žalobkyní k proplacení konstatováním, že bylo porušeno rozhodnutí o poskytnutí dotace, což sice může být za jistých okolností důvodem pro krácení platby, ovšem takové odůvodnění nezakládá náležitou správní úvahu o konkrétních důvodech porušení rozhodnutí o poskytnutí dotace. Žalovaný v odůvodnění pouze shrnul průběh předcházejícího správního řízení, uvedl, že bylo vydáno opatření o krácení platby a že proti tomuto opatření podala žalobkyně námitky a následně pouze opět konstatoval, že žalobkyně porušila rozhodnutí o poskytnutí dotace. Žalovaný, potažmo správní orgán prvního stupně, tak pouze obecně uvedl, že došlo k porušení rozhodnutí o poskytnutí dotace, aniž by specifikovali, v jaké části a aniž by vysvětlili, z jakých konkrétních skutečností tento závěr dovodili.
32. Soud tak nemůže přezkoumat závěry žalovaného obsažené v odůvodnění napadeného rozhodnutí, tj. z jakého důvodu došlo ke krácení částky navržené žalobkyní k proplacení. Žalovaný v napadeném rozhodnutí porušení rozhodnutí o poskytnutí dotace pouze konstatoval, přičemž teprve ve vyjádření k žalobě poukazoval na některé důvody, pro které k tomuto závěru dospěl a až zde se částečně vyjádřil k námitkám žalobkyně. K tomu však soud uvádí, že absence dostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí nemůže být dodatečně zhojena vyjádřením žalovaného k žalobě, a soud tedy k takovému dodatečnému odůvodnění nemůže přihlížet (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008–71 či ze dne 28. 1. 2009, č. j. 1 As 110/2008–99). Tento zásadní deficit napadeného rozhodnutí zároveň soudu znemožňuje věcný přezkum ostatních námitek žalobkyně.

IV. Závěr a náklady řízení

33. Soud tedy dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, neboť napadené rozhodnutí i opatření jsou zatíženy vadou nepřezkoumatelnosti. Proto soud přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí, jakož i ke zrušení jemu předcházejícího opatření, resp. rozhodnutí o krácení částky navržené žalobkyní k proplacení [§ 76 odst. 1 písm. a), § 78 odst. 3 s. ř. s.] a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení [§ 78 odst. 4 s. ř. s.]. V něm zohlední správní orgán v souladu s § 78 odst. 5 s. ř. s. závěry vyslovené výše a rozhodnutí o krácení částky navržené žalobkyní k proplacení náležitě doplní, přičemž zohlední i všechny námitky žalobkyně, s nimiž se žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal.
34. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, a proto jí soud přiznal náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem, tvořených zaplaceným soudním poplatkem za žalobu ve výši 3 000 Kč a dále náklady za právní zastoupení za dva úkony právní služby po 3 100 Kč (převzetí věci, sepsání žaloby) a dva režijní paušály po 300 Kč podle ust. § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Právní zástupce žalobkyně soudu doložil, že

je plátcem DPH, a proto se částka zvyšuje o 1 428 Kč, což odpovídá dani z přidané hodnoty. Celková výše žalobkyni přiznaných nákladů tak činí 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. srpna 2019

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu